

Biblická hodina – 02.05.2024

Suspírium: „Keby ma bol môj ľud poslúchol, keby bol Izrael chodil po mojich cestách, rýchlo by som bol pokoril jeho nepriateľov a svojou rukou zasiahol jeho odporcov.“ (R 7,11) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 89: 7-14. veršov: „Hospodin je štít...“

Modlitba: Ďakujeme Ti Pane náš, že Tvoje rozhodnutie je veľkolepé pre nás a za nás. Veľa bojov, veľa zákrut a chodníčkov máme za sebou ako aj kráľ Dávid a len teraz po toľkých rokoch badáme, že náš život je vedený Tvojou milosťou a láskou. Bezpochyby ani my nemôžeme nariekať, veď Tvoja blízkosť nás potešuje stále. Čo je pre nás nemožné, aj to nám prináleží skrze služby Ježiša Krista. Tvoja pomoc je zjavná pre nás, mohutný Neviditeľný. Ani dnes nie je menej láskavosti na zemi skrze Teba ako bolo za čias kráľov izraelských. Kde Ty panuješ, tam nemá čo hľadať závišť, nenávišť, podriadenosť a povýšenosť. Daj nám vidieť kráľov tohto sveta v takom svetle, v akom sú a to tak, že nám ukážeš Kráľa kráľov, nášho Pána. Utíš nás pred Sebou, aby Tvoje Slovo vedelo premôcť naše výkyvy a upokoj naše srdcia, že každý zmätok v rodine i v kráľovskej rodine je v Tvojich rukách. Tak ochraňuj Svoje stádo a daruj pokrm patričnej lásky a obety. V mene Pána Ježiša Krista vypočuj našu modlitbu a požehnaj našu biblickú hodinu. Amen.

Biblický text: Prvá kniha kráľov 1. kapitola: „Keď bol kráľ Dávid starý, v pokročilom veku, dávali na neho prikrývky, ale nezahrial sa. Služobníci mu odporúčali: „Treba pohľadať pre kráľa, nášho pána, panenské dievča, ktoré by ho obsluhovalo a opatrovalo. Líhalo by pri ňom a tak by sa môj pán a kráľ zahrial.“ Hľadali teda pekné dievča po celom území Izraela, až našli Šunémčanku Abišag a priviedli ju ku kráľovi. To dievča bolo neobyčajne krásne. Opatrovalo a obsluhovalo kráľa, ale kráľ s ňou neobcovoal. Chaggítin syn Adonija sa vystatovoal: „Vládnuť budem ja!“ Zaobstaral si bojové vozy, jazdcov a päťdesiat mužov, ktorí behali pred ním. Otec mu nikdy nevyčítal: „Prečo to robíš?“ Bol peknej postavy a narodil sa po Absolónovi. Mal dohodu s Cerujiným synom Joábom a s kňazom Ebjatórom. Tí podporovali Adoniju. No ani kňaz Cadók, ani Jojadov syn Benaja, ani prorok Nátan, ani Šimei, ani Rei, ani Dávidovi hrdinovia neboli s Adonijom. Adonija raz obetoval ovce, dobytok a vykrmené telce pri Eben-Zochelete, ktorý je pri Én-Rogeli. Pozval všetkých svojich bratov, kráľových synov i všetkých Júdovcov v službe kráľa. Proroka Nátana, Benaju, hrdinov a svojho brata Šalamúna však nepozval. Nátan povedal Šalamúnovej matke Batšebe: „Nepočula si, že Chaggítin syn Adonija sa bez vedomia nášho pána, Dávida, stal kráľom? Poď teda, poradím ti, ako zachrániš seba i svojho syna Šalamúna. Choď, zájdi ku kráľovi Dávidovi a spýtaj sa ho: „Či kráľ, môj pán, neprisahal svojej služobnici: »Tvoj syn Šalamún bude po mne kráľom a on

zasadne na môj trón?« Prečo sa stal teda kráľom Adonija? Kým sa tam budeš zhovárať s kráľom, prídem za tebou a potvrdím tvoje slová.“ Nato sa Batšeba odobrala do izby ku kráľovi. Kráľ bol už veľmi starý a Šunémčanka Abišag ho opatrovala. Batšeba úklonom pozdravila kráľa. Kráľ sa spýtal: „Čo si želáš?“ Odpovedala mu: „Pán môj, prisahal si predsa svojej služobnici na svojho Boha Hospodina: ‚Tvoj syn Šalamún sa stane po mne kráľom, on zasadne na môj trón.‘ Teraz sa však stal kráľom Adonija a ty, môj pán a kráľ, o tom ani nevieš. Obetoval množstvo dobytká, vykrmených teliec a oviec. Pozval všetkých kráľovských synov, kňaza Ebjatára, veliteľa vojska Joába, no tvojho služobníka Šalamúna nepozval. K tebe sa upínajú oči celého Izraela, môj pán a kráľ, aby si im oznámil, kto zasadne ako nástupca na trón môjho pána a kráľa. V prípade, že by sa môj pán a kráľ odobral k svojim predkom, mňa a môjho syna Šalamúna budú pokladať za hriešnikov.“ Kým sa ešte zhovárala s kráľom, vstúpil prorok Nátan. Kráľovi oznámili: „Je tu prorok Nátan.“ Keď predstúpil pred kráľa, poklonil sa mu tvárou po zem. Nátan sa potom spýtal: „Môj pán a kráľ, ty si to povedal: ‚Adonija sa stane mojím nástupcom a zasadne na môj trón?‘ Dnes totiž odišiel dolu a obetoval množstvo dobytká, vykrmených teliec a oviec. Pozval si všetkých kráľovských synov, veliteľov vojska i kňaza Ebjatára; tí tam v jeho prítomnosti jedia, pijú a volajú: ‚Nech žije kráľ Adonija!‘ Mňa však, tvojho služobníka, ani kňaza Cadóka, ani Jojadovho syna Benaju, ani tvojho služobníka Šalamúna nepozval. Stalo sa tak azda z rozhodnutia môjho pána a kráľa? Svojich služobníkov si neupovedomil o tom, kto má ako nástupca môjho pána a kráľa zasadiť na trón.“ Vtedy sa kráľ Dávid ujal slova a povedal: „Zavolajte mi Batšebu!“ Keď prišla pred kráľa, zastala pred ním. Kráľ prísazne vyhlásil: „Akože žije Hospodin, ktorý ma vykúpil zo všetkých mojich útrap, ešte dnes presadím to, k čomu som sa ti zaviazal prísahou na Hospodina, Boha Izraela, že mojím nástupcom, ktorý po mne zasadne na môj trón, bude tvoj syn Šalamún.“ Vtedy sa Batšeba poklonila tvárou po zem, vzdala kráľovi poctu a zvolala: „Nech žije môj pán, kráľ Dávid, navždy!“ Potom kráľ Dávid prikázal: „Zavolajte mi kňaza Cadóka, proroka Nátana a Jojadovho syna Benaju!“ Keď pred neho predstúpili, kráľ im povedal: „Vezmite so sebou služobníkov svojho pána, vysaďte môjho syna Šalamúna na mulicu a odveďte ho dolu ku Gichónu. Tam ho kňaz Cadók a prorok Nátan pomažú za kráľa nad Izraelom. Nato zatrúbte na roh a zvolajte: ‚Nech žije kráľ Šalamún!‘ Vy pôjdete za ním. On príde a zasadne na môj trón namiesto mňa. Jeho som ustanovil za vojvodu nad Izraelom a Júdom.“ Jojadov syn Benaja odpovedal kráľovi: „Amen! Tak rozhodol Hospodin, Boh môjho pána a kráľa. Ako bol Hospodin s mojím pánom a kráľom, nech je i so Šalamúnom a jeho trón nech vyvýši nad trón kráľa Dávida, môjho pána.“ Kňaz Cadók, prorok Nátan, Jojadov syn Benaja, Kerefania a Pelefania zišli dolu, vysadili Šalamúna na mulicu kráľa Dávida a odvedli ho ku Gichónu. Kňaz Cadók vzal z posvätného stanu roh s olejom a Šalamúna pomazal. Potom

zatrúbili a všetok ľud volal: „Nech žije kráľ Šalamún!“ Všetok ľud ho nasledoval, hral na píšťaly a radoval sa tak hlučne, že sa zem div nerozpukla. Počul to Adonija a všetci pozvaní, čo boli s ním, práve vtedy, keď skončili hostinu. Keď Joáb počul zvuk trúby, spýtal sa: „Prečo je toľko hluku v meste?“ Ešte hovoril, keď zrazu prišiel Jonatán, syn kňaza Ebjatára. Adonija mu povedal: „Len pod', si predsa udatný muž a nesieš dobrú správu.“ Jonatán mu však odvetil: „Naopak! Náš pán, kráľ Dávid, ustanovil za kráľa Šalamúna. Kráľ s ním poslal kňaza Cadóka, proroka Nátana, Jojadovho syna Benaju, Kereťanov a Peleťanov. Tí ho vysadili na kráľovu mulicu. Kňaz Cadók s prorokom Nátanom ho pri Gichóne pomazali za kráľa. Odtiaľ sa naradostení pobrali hore, takže sa celé mesto vzrušilo. To bol ten hluk, čo ste počuli. Šalamún už sedí na kráľovskom tróne. Ešte aj kráľovi služobníci prišli blahoželať nášmu pánovi, kráľovi Dávidovi: ‚Nech tvoj Boh ešte viac preslávi meno Šalamúna než je tvoje a nech jeho trón vyvýši ešte viac ako tvoj!‘ Kráľ sa na lôžku uklonil a dodal: ‚Nech je zvelebený Hospodin, Boh Izraela, že mi dnes dal vidieť nástupcu na mojom tróne!‘“ Tu sa všetci Adonijovi hostia predesili, vstali a každý šiel svojou cestou. Adonija mal zo Šalamúna strach. Vstal, odišiel a chytil sa rohov oltára. Šalamúnovi oznámili: „Adonija má zrejme strach z kráľa Šalamúna, keď sa drží rohov oltára a žiada: ‚Nech mi hneď teraz kráľ Šalamún odprisahá, že nedá sťať mečom svojho služobníka.‘“ Šalamún odpovedal: „Ak sa zachová čestne, ani vlas mu z hlavy nespadne. No ak sa zistí, že sa previnil, zomrie.“ Potom ho dal kráľ Šalamún odvieť preč od oltára. Keď sa potom prišiel pokloniť kráľovi Šalamúnovi, Šalamún mu povedal: „Choď domov!“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-4.verše: Dávid zostarol. Aj mohutný a veľký bojovník zostarne. Kým Knihy Samuelove nám ukazujú veľkoleposť vyvoleného kráľa Dávida, tu spoznáваме kráľa, ktorý je bezmocný a bezvládny. Avšak aj tento obraz Dávida je pre nás veľmi užitočný. Aj v starobe môže byť človek láskavý, aj v starobe je dôležité milovať a mať rád človeka. Tento kráľ má svoju opatrovatelku. Dostáva sa mu popri Božej pomoci i ľudskej opatery. Je to krásna a pôvabná žena a jej úlohou je potešiť svojou prítomnosťou kráľa. Popri našich návštevách častokrát badáme, že aká dôležitá je prítomnosť iného a inej osoby pri skôr narodených. Sú dni, kedy ani neprehovoria, nemajú pomoc. Opatrovateľka od mesta beží z jednej bytovej jednotky do druhej, ale porozprávať nemá čas. Nakúpiť, vyriadiť byt to je jej náplňou práce. Navštevovať sa navzájom by bolo dobré. Prezvoniť cez telefón a zazvoniť do bytu, či je všetko v poriadku. Zabudli sme na opateru našich skôr narodených. Zabudli sme na láskavosť a na ich dôstojnosť.

5-10. verše: Nikto však rieši oveľa dôležitejšie veci ako pomoc skôr narodeným. Rieši nástupcu kráľa. Chce byť on sám kráľom. Adonija sa akoby sám ponúkal

a všetko urobí preto, aby jeho osoba vynikla. On je v poradí štvrtým dieťaťom Dávida (IIS 3,1-4), a už jeho starší bratia zomreli (IIS 13,29; IIS 18,14). On teda sa mohol uchádzať o trón. Výber je však určený inak, ako o tom pojednáva zákon o kráľovi: „*Ustanov si teda nad sebou kráľa, ktorého si vyvolí Hospodin, tvoj Boh.*“ (VMojž 17,15) Nie je jedno, kto sa stan kráľom. Ten, kto sa ponúka, alebo ten, ktorého Hospodin vyvolí. Adonija vymyslí plán a tak roztriešti celé spoločenstvo Izraela. Rozhodnutie však padne nie na zemi medzi urodzenými, ale v nebi. Premyslené plány, veľkolepé slávnosti, predvádzanie sa nie je v Božích plánoch. Hoc vznikajú dva tábory, ktoré sa združujú okolo Adonijovi a Šalamúnovi, Boh si vyberá. Adonija sa však sám vyhlási za kráľa, obrovská hostina spojená s obetou, nemá zmysel. Trojaký druh zvieraťa pri obetiach nemá zmysel. Sú prítomní dospelí muži Izraela, ale najmocnejší Pán nebies chýba. Kráľ. Ja budem kráľom a pánom. Ja sa oddám. Ja nechám zvoliť. Ako dnešné voľby. Ponúkajú sa nám, a ponuka môže byť lákavá, ale koho si vyvolí Hospodin ten tam bude. Hoc ako sa uchádzame, Boh je zvrchovaným Pánom Izraela.

11-40. verše: Hospodin si vyberá jednoznačne Šalamúna. Tri dokumentované rozpravy poukazujú na to, čo chce Pán. Najprv sa o kráľovských veciach rozprávajú prorok Nátan a Batšeba. Nátan je vychovávateľom Šalamúna. On stál po boku Dávida ako prostriedok Boží. On pokarhal Dávida po jeho hanebnosti s Batšebou. Skrze Jeho osoby počuje milostivý verdikt Hospodina. Šalamúna Hospodin miloval. Nátan odkázal, že pre Hospodina dostáva i nové meno: Jedidja. (viď. IIS 12,24-25) Toto meno znamená, že Božím vyvoleným. Hospodin už rozhodol. Nátan práve prichádza, aby oznámil, Slovo Pánovo sa musí naplniť. Hospodin o Šalamúnovi už dávno rozhodol. Čo Boh chce, to človek nikdy nevi zmeniť.

Ďalší rozhovor sa odohráva medzi Batšebou a Dávidom. Batšeba oboznámi Dávida s plánmi Adonija. Upovedomí Dávida, že svojho nástupcu musí uviesť do úradu vyhlásením on sám. Dávid však nemôže vystrojiť nový plán, lebo Hospodinov zámer je jasný. On musí konať v súlade s Božím vyvolením. Toto vyhlásenie Dávida zjaví skrytý zámer Hospodina. Keby tak neurobil, cieľavedome sa dopúšťa priestupku pred Hospodinom. Bezprostredným kráľom Izraela bol, je a bude iba Hospodin, ostatní sú iba jeho vyvolení. Zabúdame, kto panuje nad svetmi i dnes. To je naša obrovská chyba.

Tretí rozhovor je jednoznačne o tom, ako prorok Nátan hovorí o Božej vôli ohľadom nástupcu na kráľovský trón. Napokon Dávid slávnostne vyhlási svojho nástupcu a svojim verným udelí povinnosť, aby kráľa pomazali. Pri tomto akte zohráva obrovskú úlohu aj kňaz a aj prorok. Jeden zvestuje Božiu vôľu a druhý učiní obrad, teda vyrieknuté vykoná. Po pomazaní prichádza jednohlasné prijatie Božej vôle. Miestom pomazania je Gichón. Je to prameň vyvierajúci zo Siona. Boh teda ukáže vždy na tú osobu, ktorú si vybral jedine On. Len na Božie rozhodnutie

a len na Hospodinovo vyvolenie kňaz povie Amen. Zapečatené Slovo: nech sa tak stane! Nech je to tak! Je to Božie požehnanie a to vidia aj pohania, ktorí sa skrze Dávida dostali na kráľovský dvor ako dôverní strážcovia.

41-48. verše: Chýr o radosti ľudu ohľadom pomazaného sa dostáva aj na hostinu, ktorú vystrojil Adonija. Neskrýva svoje rozhorčenie a je sklamaný, ale Dávid sa zo srdca teší. V rodine kráľovskej je radosť a Dávid sa pomodlí podobne ako Jakób: *„Prisahaj mi!“ Keď mu prisahal, Izrael sa úctivo sklonil k záhlaviu svojho lôžka.”* (IMojž 47,31) Prijatie Božej vôle je ukončená modlitbou. Ako veľmi chýba modlitba po prijatí Božej vôle na našich úradoch najvyšších. Pomodliť sa za urodzených. Pomodliť sa za pánov. Za prijatie Božej vôle. Zabudli sme na Božie Slovo: *„Predovšetkým teda žiadam, aby sa konali prosby, modlitby, príhovorné modlitby, vďaky za všetkých ľudí, za kráľov a všetkých vysokopostavených, aby sme mohli žiť nerušeným a pokojným životom vo všetkej zbožnosti a dôstojnosti. Toto je dobré a príjemné pred Bohom, naším Spasiteľom,…”* (II Tim 2,1-3) Nech žije kráľ Šalamún! – ako veľmi chýba z našej spoločnosti. Prijaj dobré tomu zvolenému do funkcie a nie mu škodiť a začierniť. Ľudia nevedia prijať Božiu vôľu.

49-53. verše: Prívrženci Adonija po zvolení nového kráľa opustia hostinu. Adonija sa bojí a chytí sa možnosti Božej. Utiahne sa tam, kde vidí nejakú nádej. Oltár bol symbolom pomoci v časoch ukrutných. Chytiť sa a zachytiť sa tam, kde je Božia pomoc. Pod ochranu Božiu. Pod nebo. Pod pomoc Hospodina. Adonija získal milosť od kráľa. To, že ho kráľ poslal domov, to znamená, že nemá vstup do kráľovského paláca. Šalamún sa stál nástupcom kráľa Dávida. Ten, ktorý mal najmenšiu šancu na to. Zopakovalo sa teda to, čo pri voľbe Dávida. Najmenší a ten, ktorý nebol hoden na to. Boh ho vyvolil preto, aby poukázal na to, že len milosť zhora pomôže viesť krajinu. Nemá čo hľadať vypočítavosť človeka tam, kde Hospodin kraľuje. V Ježišovom rodokmeni sú len také ženy, ktoré boli odvrhnuté a poškrvené: Tamar (viď. IMojž 38), Ráchab (Joz 2), Rút, a teraz aj Batšeba. Každý musí prijať Božia zaslúbenia ohľadom svojej osoby, ako to urobil aj Jozef, ktorá prijal Máriu.

Biblický text: Prvý list apoštola Jána 3. kapitola 13-17.veršov: *„Nečudujte sa, bratia, že vás svet nenávidí. My vieme, že sme prešli zo smrti do života, lebo milujeme bratov. Kto nemiluje, ostáva v smrti. Každý, kto nenávidí svojho brata, je vrah; a viete, že ani jeden vrah nemá v sebe večný život. Lásku sme poznali podľa toho, že on položil svoj život za nás; aj my máme klásť život za bratov. Ak však má niekto pozemský majetok a vidí svojho brata v núdzi, a zatvorí si pred ním srdce, ako v ňom môže byť Božia láska?“*

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Apoštol jednoznačne a otvorene hovorí o tom, že ako sa prejavuje láska a nenávisť i v živote kresťanov. Je to kázeň o láske a nenávisti zo strany apoštola Jána.

13.verš: Oslovenie je priateľské, zdvorilé a pritom prítulné. Zo strany sveta bratia nemôžu čakať nič dobré. Svet je plný nenávisti a škodí kresťanom. Svet nás berie ako darebákov, ignoruje a podceňuje nás. Nasledovníci Ježiša Krista sú neprijateľní pre svet. Odtieň tohto prijatia je niekedy silnejší, niekedy menej výrazný. Negatívny postoj voči kresťanom je akoby postoj Kaina, ktorý opovrhoval so svojim bratom.

14.verš: Akcent apoštola sa presúva na postoj Kaina: „Kto nemiluje, kto nemá rád...“ Motiváciou, obsahom, motorom a samotným vedením našich životom musí byť Božia láska. Táto láska zahŕňa aj lásku k bližným. Bližný nie je len ten, za ktorého zomrel na kríži náš Pán, teda len kresťan, ale každý od stvorenia sveta. To, že patríme k Bohu, to sa musí odzrkadliť v našich vzťahoch. Relácie, vzťahy, komunikácia. Ako to zvládame? Ako pestujeme svoje vzťahy? S Bohom pestovať vzťah je akoby jednoduchší: nevidíme ho, ani neodvráva ako dieťa naše. Ako pestujeme svoje vzťahy s bližnými? Kto patrí k Hospodinovi živou vierou, na jeho živote musí byť viditeľný aj vzťah k bližným.

15.verš: Tento verš je najkritickejší voči našim vzťahom. Ak v srdci prevláda nenávisť, tak to pohýna aj ruky, nohy, oči a myseľ. Podľa Ježiša už aj hnev spadá do kategórie zatratenia. Základy proti ľudskosti. Zásady proti ľudskosti. Ten, kto sa hnevá na svojho bližného, ten ako ho celkom zničil a vyhasol by mu život. Nevraživý, nepriateľský a nenávisťný človek nemá účasť na večnom živote. On sám svojimi činmi a skutkami akoby seba samého vylúčil zo spoločenstva Kristovho. Tu je reč o tých, ktorí naozaj začali spolu s Kristom kráčať, ale akoby z nej zišli. Je tu reč o tých, ktorí opustili cirkevný zbor. Večný život je pripravený pre každého skrze Krista, ale vrah túto milosť stratí. Vytratí sa z jeho života láska Božia. Život večný je darom Božím, ale kto jeho výsadu, teda život vyhasí, je odvrhnutý Bohom. Kto je prameňom našej lásky? Sme prepojení a prepojené so živým prameňom lásky? Potrebujeme hmatateľné a viditeľné znaky lásky a súžitia. V našom okolí ak o nás vedia, že patríme ku Kristovi, musíme o tom svedčiť celým srdcom, celou dušou, celou silou a celou myslou. Zjavným prvkom nášho života musí byť láska Božia, ktorá nás poháňa vpred v nasledovaní Krista, nášho Pána.

16-17. verše: Tieto verše jasne poukazujú na to, v čom je viditeľná pravá láska Kristova. Príkladom je to, ako žil náš Pán. Len o Ňom môže a musí byť reč. Pašie

Kristove sú mementom našich životov. Zabudli sme a zabúdame každý deň, že čo je Pánova služba namiesto nás. Svoj život dal, Svoj život položil, bol vydaný za naše hriechy. Ježiš svoj život odovzdal do rúk Svojho Otca. On sa stal obetou zmierenia. To je skutočná podstata našej lásky. Ak nie, tak po Jeho mene sa nevoláme, sme len luhári a vrahovia. Znakom našej lásky musí byť Jeho oddaná a pravá láska. On je modelom, príkladom a nasledovaniahodným v každodennom živote. Raz a navždy na Golgotskom kríži vyjavil to, ako sa máme chovať voči blíznym. Teda Kristova služba nie je len jediný skutok, ale obeta v živote veriacich, a to bratia sestry každý deň musia preukázať jeden voči druhému, jedna voči druhej. Len na osoh môjho brata a mojej drahej sestry chcem konať, chcem prehovoriť, chcem ísť a pomôcť. Je to každodenná séria nezištnej láskavosti, ktorá v daných situáciách je potrebná a osožná.

Ten, kto má, ten nech dá. Apoštol sám hovorí, že je obrovské riziko, že kresťania v tomto výklade myslia len na tých, ktorí a ktoré majú obrovské statky a majetky. Tu je však reč o tých, ktoré a ktorí majú viac v porovnaní bratov a sestier. Zatvoriť srdce pred bratom a sestrou, je najväčší hriech. Tomu, komu chýbajú základné potreby, a my mu nepomôžeme, tam nepanuje láska Božia. Uzatvorenie sa do seba je závažný čin nelásky. Otázka je preto na mieste a obstojí, ba dokonca hľadá odpoveď v srdci tých, ktorí sa uzavreli: *ako v ňom môže byť Božia láska?*

Boli sme už skutočne v núdzi niekedy? Cítili sme potrebu? Máme za sebou také dni, kedy núdza po pohladení, po skutočnej pomoci telesnej i duchovnej nám bola odobratá? Núdza. Pomoc v núdzi. Tiesňové volania. Tiesňové linky sú dnes preplnené. Každý volá o pomoc, ale častokrát pomoc neprichádza. Pozor, aby sme čas milosti využili na to, aby sme pomohli, neuzavreli sa, ale ozaj boli nápomocní a nápomocné tam, kde nás potrebujú. Sme na svojich miestach pripravení a pripravené pomôcť Božou láskou? Ako v nás môže prebývať Božia láska, ak sme skúpi a skúpe na jej rozdávanie. Rozdávaj sa v službe. Rozdávaj Božiu lásku. Drahý brat! Nepotrebuješ nič iné, len si všímať núdzu iných. Milá sestra! Nepotrebuješ nič iné, len uvidieť, koľko toho máš a ako nimi nakladáš.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „ak totiž vytrváte pevní a stáli vo viere, ak sa neodkloníte od nádeje evanjelia, ktoré ste počuli a ktoré sa hlása všetkému tvorstvu pod nebom. Ja, Pavol, som sa stal jeho služobníkom.“ (Kol 1,23) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 541: „V pokušeniach strasti,...“

Milan Jurčo: Nepovinnosť

Nie som povinný túto prácu konať,
nie som povinný vás poslúchať,
nie som povinný túto obeť priniesť,
nie som povinný znášať túto krivdu,
nie som povinný...

Čo je to povinnosť
a čo zodpovednosť za chvíľu
za priestor, v ktorom žijeme?

Hľadá sa kresťanstvo,
život volá po vysvetlení,
čo to znamená byť kresťanom!

Bol Pán Ježiš Kristus
ako Boh
ako kráľov Kráľ
povinný znášať nesmierne utrpenie,
pohanenie i smrť od ľudí?

Je povinný aj dnes,
aj zajtra
odpustiť každú zradu,
vyriešiť každú drámu,
zobrať každú vinu človeka na seba?

Prečo tak koná?
Lebo nás miluje.

Hľadá sa naše kresťanstvo,
kresťanstvo lásky,
kresťanstvo napodobovania Boha,
kresťanstvo povinnosti tam, kde sa iných začína
nepovinnosť.